

slag, der ikke fik synderlig stor praktisk betydning, så er det jo, fordi denne her plan jo ikke er fuldkommen. Til gengæld er den et godt skridt i den rigtige retning. Det kan godt være, jeg ikke fik udtrykt mig sådan til L 69. Jeg er også blevet lidt klogere i mellemtiden. Men faktisk tror jeg, at den specielt på pvc-området vil have en meget gunstig effekt, bl.a. fordi man jo gennem mange år i hele den industri har haft lejlighed til at arbejde med det her gennem aftalesystemet, og når så aftalesystemet ikke har virket, ja, så griber vi til lovgivning, og derfor tror jeg, at det specielt på det område vil være godt.

Jeg mener, det ømme ved det her – altså det vanskelige – er og bliver ftalatområdet. Og jeg tror, det er det, jeg har ment. Jeg kan ikke huske præcis, hvad jeg sagde ved den lejlighed, men det er i hvert fald noget i den retning, jeg har ment.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes, at fru Vibeke Peschardt her fra talerstolen skal sige, hvad der skal til, for at vi tager de områder, for vi hørte jo, at man f.eks. i forbindelse med tagrender, med kabler har gjort en kæmpeindsats for at lave indsamlingsordninger. Man havde lidt problemer med at få kommunerne med. Ligger der i det, fru Vibeke Peschardt siger, at det skal være en kraftig opfordring til kommunerne; er det et pålæg til kommunerne, at man skal gå ind i den ordening? Man kan vel ikke sidde her med armene over kors og sige: Jamen det er alt sammen industriens skyld. Hvis kommunerne ikke vil være med, så er det industriens skyld. Hvis der er nogen i industrien, der ikke vil være med, så er det alle i industriens skyld.

Det er sådan lidt at fralægge sig et ansvar, synes jeg, så jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad det så i grunden er for initiativer, man vil gøre over for kommunerne for at sikre den indsamlingsordening. Kommunen skal da trods alt være med. Det er jo dem, der har lossepladserne.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Min meget brede erfaring med danske kommuner er, at hvis kompensationsordningerne er i orden, finder de også ud af at lave de her indsamlingsordninger. Så jeg er fuld af tillid til, at det nok skal lykkes.

Søren Kolstrup (EL):

Debatten i dag om pvc har, synes jeg nok, bragt en afklaring. På den ene side er der dem, der vil gøre noget ved det her problem. På den anden side er der dem, der ikke vil gøre noget.

Vi har hørt tidligere, at industrien hyler som stukne grise over det her, men vi har også hørt, at industriens repræsentanter i dag ikke vil gøre noget ved det her problem.

Jeg har registreret, at de borgerlige partier ikke vil acceptere, at pvc og blødgørere er farligt i nævneværdigt omfang. Der kan være et lidt varierende mønster, men selv De Konservative vil prøve på at reducere problemet. Det synes jeg er interessant, også når man betænker, at De Konservative somme tider har blik for farlige stoffer, når de virker skadelige over for kvinders reproduktionsevne, men lad det ligge.

Det andet, vi har fået afklaret i dag, er, at de borgerlige partier har et skrøbeligt forhold til forsigtighedsprincippet. Man vil tilsyneladende ikke anvende det, eller også vil man i hvert fald ikke anvende det i en udgave, der er værd at bruge.

Det tredje forhold er, at der er en lang række partier herinde, der ikke har villet erkende, at vi står over for en blind vækst, hvor der bruges stadig mere pvc.

Endelig synes jeg, det er interessant, at der er en række partier, der siger: Åh, ja, men forskerne er også så usikre, så derfor kan vi slet ikke tage stilling. Dette siger man uden at overveje, at de personer og de forskere, som mener, at pvc er uskadeligt, primært er knyttet til amerikanske universiteter finansieret af privatkapitalen. Det kunne så i øvrigt være en påmindelse om, at det er en dum idé at nedbryde den offentlige universitetsforskning, men lad det ligge.

De borgerlige partier tvivler på, at der er alternativer. Det er også en måde at kriminalisere det her projekt på. Men det er dog interessant, at en række danske virksomheder, Lego, Carlsberg og ude i den store verden en lang række bilfirmaer, faktisk er gået i spidsen. Vi oplever, at repræsentanterne for industrien i Danmark nærmest ligger i baghjulet, mens dog den mere avancerede kapital faktisk på nogle felter har taget førertrøjen. Det synes jeg i sig selv gør den borgerlige modstand absurd.

Så er der det forslag, som vi har liggende, og som ligger til baggrund for den her debat. Enhedslisten erkender, at det er et fremskridt, at man nu endelig vil gøre noget ved det her pro-